

Sygn. akt: II AKa 467/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	- Sędzia SA Piotr Filipiak (spr.)
Sędziowie	SA Wojciech Kopczyński SA Wojciech Paluch SA Rafał Doros SA Marcin Schoenborn
Protokolant	Magdalena Golyszny

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Będzinie Pauliny Łojko

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2023 r. sprawy

1. **B. Ł.**, s. J. i A., ur. (...) w T.

oskarżonego z art. 148 § 2 pkt 1 k.k.

2. **M. P.**, s. E. i A., ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 148 § 2 pkt 1 k.k.

na skutek apelacji prokuratora, pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 15 lipca 2022 roku, sygn. akt V K 105/21

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- oskarżonemu M. P. za czyn przypisany mu w punkcie 1 wymierza karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności i na mocy art. 77 § 2 k.k. zastrzega, iż będzie on mógł ubiegać się o warunkowe zwolnienie nie wcześniej niż po odbyciu 20 (dwudziestu) lat pozbawienia wolności,

- kwoty zasądzone od każdego z oskarżonych w punkcie 3 podwyższa do 100.000,00 (stu tysięcy) złotych;

2. uchyla rozstrzygnięcie z punktu 2 w zakresie dotyczącym oskarżonego M. P. i na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej temu oskarżonemu niniejszym wyrokiem zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 grudnia 2020 roku, godz. 17:30 do dnia 30 stycznia 2023 roku;

3. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
4. zasądza od oskarżonych B. Ł. i M. P. na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. L. kwoty po 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;
5. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz radcy prawnego D. K. Radcy Prawnego w B. kwotę 1771,20 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych i dwadzieścia groszy), w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego M. P. w postępowaniu odwoławczym;
6. zwalnia oskarżonych B. Ł. i M. P. oraz oskarżycielkę posiłkową B. L. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Rafał Doros SSA Piotr Filipiak SSA Wojciech Kopczyński

SSA Marcin Schoenborn SSA Wojciech Paluch

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 467/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 15 lipca 2022 roku, sygn. akt V K 105/21.

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. *Granice zaskarżenia*

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli	

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. <i>Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

3.1.	Zarzut z punktu 1 apelacji obrońcy oskarżonego M. P..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ustosunkowując się do tego zarzutu w pierwszej kolejności zauważyć należy, że w aktualnym stanie prawnym przepisy regulujące wyznaczenie składu sądu w danej, konkretnej sprawie, umieszczone zostały w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 roku Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U.2022.2514., t.j. z dnia 2022.12.07). Stosowanie do § 53 ust. 1 i 4 cyt. Rozporządzenia ławników podstawowych oraz ławników dodatkowych wyłącza się w drodze losowego przydziału (przez SLPS) i taka też sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie (k. 958, t. V). W sytuacji, gdy określony ławnik (podstawowy, dodatkowy) nie może, z racji orzekania w innej sprawie (sprawach), wziąć udziału w rozpoznaniu określonej sprawy wyznaczonej na dany dzień sesyjny, jego czynności podejmuje ławnik z listy zastępstw (§ 69 ust. 1 Regulaminu), a jeżeli podjęcie czynności przez zastępcę (zastępców) jest niemożliwe, przewodniczący wydziału wyznacza innego ławnika (§ 69 ust. 6 Regulaminu). Taka właśnie sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie, przy czym dodatkowo podkreślenia wymaga, że do zmiany składu sądu doszło przed przystąpieniem do rozpoznania</p>		

sprawy, a miejsce części ławników wylosowanych, zajęli ławnicy orzekający w V Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w Katowicach z poza listy zastępstw z uwagi na jej wyczerpanie, która to okoliczność wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd Apelacyjny. I tak, ze składu wyłonionego przez SLPS (ławnicy podstawowi: B. P., W. S., H. B.; ławnicy dodatkowi: A. Ś., W. P.), pozostała jako ławnik podstawowy H. B., zaś wylosowana jako ławnik dodatkowy A. Ś. z istoty rzeczy uzyskała status ławnika podstawowego. Pozostali dwaj ławnicy, A. Ż. jako ławnik podstawowy oraz R. Ł. jako ławnik dodatkowy, zostali wyznaczeni stosownie do regulacji z § 69 ust. 6 Regulaminu. W tak ustalonym składzie ławniczym, Sąd Okręgowy przystąpił na rozprawie w dniu 25 października 2021 roku do rozpoznania sprawy. Warto zaznaczyć, że na ten moment w sprawie występował już tylko jeden ławnik dodatkowy, tj. R. Ł., a zatem podnoszona przez apelującego kwestia wskazania kolejności wstępowania ławników dodatkowych jest bezprzedmiotowa. Należy także zaznaczyć, że wbrew temu co podnosi apelujący, ławnik R. Ł. nie znajdowała się wśród ławników wylosowanych przez SLPS. Jedynym uchybieniem obowiązującym przepisom było to, że ławnicy wstępujący w miejsce ławników wylosowanych, wyznaczeni zostali przez przewodniczącego składu sądu, a nie przez przewodniczącego wydziału, ponadto zaś stosowne zarządzenie nie zostało przez przewodniczącego składu sądu podpisane. Z pewnością nie są to jednak uchybienia, które skutkowałyby zaistnieniem w przedmiotowej

sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 kpk w postaci nienależytej obsady składu sądzącego. Ta bowiem ma miejsce, co do zasady, tylko wówczas, gdy sąd orzekał w składzie nieznanym ustawie, bądź niezgodnym z ustawą, a taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie miała miejsca. Warto w tym miejscu wskazać, że w poprzednio obowiązującym stanie prawnym, to jest w stanie, w którym obowiązywał przepis art. 351 § 1 kpk, a zatem przepis zamieszczony w ustawie, stanowiący, że sędziego do rozpoznania sprawy wyznacza się zgodnie z kolejnością wpływu spraw oraz jawnej dla stron listy sędziów danego sądu lub wydziału, Sąd Najwyższy konsekwentnie stał na stanowisku, że sam fakt wyznaczenia sędziów powołanych do orzekania w sprawie z naruszeniem reguł określonych w przepisach art. 350 § 1 kpk i art. 351 § 1 kpk, o ile może stanowić względną przyczynę odwoławczą określoną w art. 438 pkt. 2 kpk, o tyle nie skutkuje nienależytą obsadą sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt. 2 kpk (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2022 roku, III KO 18/22, Lex nr 3432960). Jeżeli zatem wyłonienie składu sądzącego z obrazą przepisów rangi ustawy nie stanowiło bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 kpk, to tym bardziej przyczyny takiej nie stanowi uchybienie przepisom rozporządzenia, polegające na wydaniu stosownego zarządzenia przez przewodniczącego składu sądzącego, a nie przewodniczącego wydziału, czy też okoliczności w postaci nie podpisania tego zarządzenia.

Stąd, podniesiony zarzut uznać trzeba za chybiony.		
Wniosek		
Ogólny wniosek apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.		
3.2.	Zarzut z punktu 2 apelacji obrońcy oskarżonego M. P..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Odnosząc się do tego zarzutu, w ślad za Sądem I instancji wskazać trzeba, że zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że w przypadku art. 148 § 2 pkt. 1 kk szczególne okrucieństwo oznacza więcej niż typowo naganny sposób pozbawienia życia innej osoby, chodzi więc o szczególnie drastyczny i brutalny sposób działania, powodowanie śmierci na raty, połączone z zadawaniem ofierze niepotrzebnych dodatkowych cierpień, torturowanie, maltretowanie, męczenie, zabicie w sposób okrutny (zob. Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. pod red. A. Zolla i W. Wróbla, WKP 2017,		

teza 34 do art. 148 wraz z powołanym tam orzecnictwem). Zatem dla przypisania sprawcy popełnienia zbrodni zabójstwa w omawianym typie kwalifikowanym nie jest bynajmniej konieczne, aby obrażenia doznane przez ofiarę w wyniku tego zachowanie, które cechowało się szczególnym okrucieństwem, były jednocześnie przyczyną zgonu pokrzywdzonego. Tak może być, ale bynajmniej nie musi. Całkowicie zatem chybione jest twierdzenie apelującego, jakoby „na chwilę zamknięcia przewodu Sąd Okręgowy w Katowicach nie dysponował opinią wskazującą na sprawstwo oskarżonego M. P. w zakresie zarzuczonego mu aktem oskarżenia czynu”, albowiem będące elementem zachowania sprawców podpalenie pokrzywdzonego za życia, stanowiło działanie ze szczególnym okrucieństwem, niemniej nie było konieczne, aby odniesione w ten sposób obrażenia były przyczyną zgonu ofiary, natomiast przyczynę tą stanowiły obrażenia głowy, które (abstrahując od konsekwencji wynikających z istoty współsprawstwa) bynajmniej nie powstały wyłącznie od zadanych przez oskarżonego B. Ł. uderzeń monitorem w głowę, ale także od zadawania uderzeń rękami i nogami, a takie zachowanie miało miejsce także ze strony oskarżonego M. P..

Stąd, zarzut ocenić trzeba jako chybiony.

Wniosek

Ogólny wniosek apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.		
3.3.	Zarzuty z punktu 3 apelacji obrońcy oskarżonego M. P..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty podniesione w punkcie 3 uznać trzeba za zasadne, niemniej zarzut z punktu 3a nie skutkuje korektą zaskarżonego wyroku z uwagi na dyspozycję art. 438 §1a kpk, natomiast zarzut z punktu 3b nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na zaistniałą w przedmiotowej sprawie sytuację procesową.</p> <p>Nie ulega bowiem wątpliwości, że z racji sprawowania obowiązków obrońcy z urzędu oskarżonego M. P. przez radcę prawnego, podstawą prawną rozstrzygnięcia o zwrocie kosztów obrony z urzędu winien stanowić przepis art. 22³ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U.2022.1166., t.j. z dnia 2022.06.01).</p> <p>Natomiast w przypadku orzeczenia z punktu 5 zaskarżonego wyroku wadliwa jest nie tylko jego podstawa prawna, ale samo rozstrzygnięcie co do istoty. Stosownie bowiem do dyspozycji art. 627 kpk koszty zastępstwa procesowego zasądza się na rzecz oskarżyciela posiłkowego od skazanego, a nie od Skarbu Państwa. Nie istnieje zatem</p>		

<p>prawidłowa podstawa prawna dla rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd Okręgowy. Jednocześnie orzeczenie nie mogło ulec zmianie co do istoty, albowiem nastąpiłoby to na niekorzyść oskarżonych w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie tonie zostało na zaskarżone na ich niekorzyść.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Ogólny wniosek apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z istoty rzeczy omawiane zarzuty nie mogły prowadzić do wnioskowanego przez apelującego rozstrzygnięcia.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Zarzut pierwszy apelacji prokuratora oraz zarzut pierwszy apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej B. L..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut rażącej niewspółmierności, w aspekcie rażącej łagodności, wymierzonej oskarżonemu B. Ł. kary 25 lat pozbawienia wolności, uznać trzeba za chybiony. Wskazać bowiem trzeba, że zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie podkreśla się, że nawet ustalenie, iż stopień społecznej szkodliwości oraz stopień winy są w przypadku danej zbrodni bardzo wysokie, nie jest przesłanką wystarczającą</p>		

do wymierzenia kary dożywotniego pozbawienia wolności . Nawet najwyższy stopień społecznej szkodliwości oraz winy nie uprawnia do orzeczenia tej kary, jeżeli wzięto pod uwagę wszystkie okoliczności wpływające na wymiar kary wskazuje, że kara łagodniejszego rodzaju, tj. kara terminowego pozbawienia wolności albo kara 25 lat pozbawienia wolności, zaspokoi potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a także osiągnie cele wychowawcze oraz zapobiegawcze w stosunku do sprawcy. Sięgając po karę dożywotniego pozbawienia wolności, sąd powinien wyczerpująco rozważyć, a następnie szczegółowo uzasadnić, dlaczego konieczna jest trwała izolacja sprawcy w zakładzie karnym, a więc wykazać, że łagodniejsze kary izolacyjne przewidziane w sankcji nie mogłyby spełnić celów kary określonych w art. 53 § 1. Jako karę najsurowszą dożywotnie pozbawienie wolności wolno orzekać tylko wówczas, gdy brak w sprawie jakichkolwiek okoliczności łagodzących, a wzięto pod uwagę charakter sprawy i jego szczególne społeczne właściwości każe wnosić, że żadna inna kara nie uchroni przed nim społeczeństwa (vide: Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Część I. Komentarz pod red. A. Zolla i W. Wróbla, WK 2016, tezy 69 i 70 do art. 32 wraz z powołanym tam orzecznictwem. Mając to na uwadze stwierdzić trzeba, że Sąd Okręgowy zasadnie i trafnie podniósł, iż wymierzeniu oskarżonemu B. Ł. kary dożywotniego pozbawienia wolności sprzeciwiają się zachodzące po jego stronie okoliczności łagodzące. Mianowicie oskarżony B. Ł. nie był uprzednio karany, nadto przed popełnieniem przestępstwa

proceeding life corresponding generally accepted and accepted norms, which causes, it is not possible to recognize, that he did not submit himself to resocialization and had to be permanently isolated from society. On the contrary, conducted in conditions of isolation, although undoubtedly a long-term process of his resocialization, gives hope for the formation in him of attitudes characterized by respect for legal norms, and in particular the implementation of the system of values, which will ensure that in the future he will not commit crimes. It is also correct that the court in the first instance paid attention to the fact that the attitude of the accused, which had an influence on the fact that he committed the crime, was the result of the experience of childhood, and therefore also this circumstance speaks in favor of the elimination in the way of the negative emotions accompanying the actions of the accused, which will allow him in the future to return to the proper functioning in society. In these conditions, the imposition of a life sentence on B. Ł. is not only not achieving the goals of the sentence, but is rather contrary to them. It is also necessary to state that in the light of the circumstances, the sentence imposed on the accused, a 25-year sentence of deprivation of liberty, which is a very severe sentence, is not proportionate in terms of the severity of the sentence, the more so if one takes into account that according to the established jurisprudence, a sentence of 25 years of deprivation of liberty is exclusively such a sentence, which cannot be accepted for reasons of the principle of proportionality, rather „beating

<p>w oczy” pomiędzy nią, a karą sprawiedliwą (zob. m.in. wyrok SA w Krakowie z 14.09.2005r., II AKA 165/05, KZS 2005/10/32; wyrok SA w Krakowie z 14.10.2008r., II AKA 132/08, KZS 2008/11/64), zaś tego rodzaju karą – w aspekcie rażącej łagodności, kara wymierzona oskarżonemu B. Ł. z pewnością nie jest.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu B. Ł. kary dożywotniego pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wnioski niezasadne z powodów omówionych wyżej.</p>		
<p>3.5.</p>	<p>Zarzut drugi apelacji prokuratora oraz zarzut drugi apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej B. Ł..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zgodzić się należy ze skarżącymi, że zasądzenie na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. Ł. – matki pokrzywdzonego P. Ł.- od każdego z oskarżonych kwot po 50.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, nie spełnia warunku adekwatności. Zważyć bowiem trzeba, że niezależnie od uczucia, jakim oskarżycielka posiłkowa otaczała pokrzywdzonego</p>		

jako syna, P.L. mieszkał z rodzicami i służył im pomocą. Niewątpliwie stanowił także dla nich oparcie na przyszłość, zwłaszcza w perspektywie utrudnień, jakie w funkcjonowaniu niesie za sobą wiek podeszły. Krzywda doznana przez oskarżycielkę posiłkową została ponadto spotęgowana nie tylko świadomością nagłej śmierci syna w wyniku zabójstwa, ale także uzmysłowieniem sobie szczególnych cierpień doznanych przez pokrzywdzonego w okresie poprzedzającym jego zgon. Zatem, jakkolwiek jest oczywistym, że żadna kwota pieniężna nie zniweluje cierpienia, to jednak koniecznym jest, aby kwota zasądzona tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, mogła ją w możliwie adekwatnym stopniu kompensować.

Stąd, Sąd Apelacyjny, uznając zarzut za zasadny, kwoty zasądzone od każdego z oskarżonych w punkcie 3 zaskarżonego wyroku podwyższył do 100.000,00 złotych, a zatem do wysokości wnioskowanej zarówno przez apelującego prokuratora, jaki i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej B. L..

Wniosek

Wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od oskarżonych B. Ł. i M. P. na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. L. kwot po 100.000,00 złotych, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wnioski zasadne z powodów naprowadzonych wyżej.		
3.6.	Zarzut z punktu 1 apelacji obrońcy oskarżonego B. Ł..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ustosunkowując się do tego zarzutu w pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że biegli lekarze psychiatry oraz biegły psycholog ze Szpitala (...) przy Areszcie Śledczym we W., wydając kwestionowaną przez apelującego opinię, mieli w polu widzenia dokumentację medyczną dotyczącą oskarżonego B. Ł., obejmującą w szczególności materiały z Powiatowej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w B., opinie ze Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w B., jak również historię choroby oskarżonego z Poradni Zdrowia Psychicznego Niepublicznego ZOZ (...) w B.. Biegłym była również znana opinia sądowo – psychiatryczno – psychologiczna wydana przez biegłych lekarzy psychiatrów i biegłego psychologa z (...) Specjalistyczny Zakład Diagnostyki i Lecznictwa Ambulatoryjnego (k. 601 – 609, t. IV). Biegli mieli zatem pełną wiedzę o tym, że w przeszłości rozpoznawano u oskarżonego B. Ł. upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim i okoliczność tą brali pod uwagę przy opiniowaniu, co wynika zarówno z opinii pisemnej (k. 834 – 858, t. V), jak i ustnej opinii uzupełniającej (k. 1169 – 1170, t. VI). Mając wskazane</p>		

okoliczności w polu widzenia biegli po przeprowadzeniu obserwacji sądowo – psychiatrycznej oskarżonego, kategorycznie stwierdzili, że obserwacja pozwoliła wykluczyć upośledzenie lekkie, które w przeszłości było rozpoznawane. Wskazali, że diagnostyka przeprowadzona w warunkach obserwacji wykazała, że możliwości intelektualne oskarżonego B. Ł. są wyższe niż rozpoznawano u niego w przeszłości. W ocenie biegłych diagnozowane w przeszłości u oskarżonego upośledzenie umysłowe było konsekwencją zaniedbań środowiskowo – wychowawczych, a nie dysponowanym przez oskarżonego potencjałem intelektualnym, który B. Ł. faktycznie posiada i który w zależności od potrzeb potrafi wykorzystywać. Dokonując ustaleń dotyczących stopnia rozwoju umysłowego oskarżonego biegli w szczególności rzeczowo, logicznie i przekonująco wskazali, że możliwe jest zafałszowanie wyników testów na inteligencję w postaci uzyskania tych wyników gorszych od stanu faktycznego, natomiast niemożliwe jest, aby osoba upośledzona umysłowo uzyskała te wyniki lepsze, czyli w granicach normy intelektualnej, a takie wyniki osiągnął oskarżony B. Ł., stąd nie mają wątpliwości, że opiniowany osobą upośledzoną nie jest. Ponadto biegli wskazali, że oskarżony z uwagi na cechy zaburzonej osobowości, postawę manipulacyjną, agramacyjną w zakresie zdolności intelektualnych, może sprawiać wrażenie osoby upośledzonej intelektualnie.

Mając powyższe w polu widzenia stwierdzić trzeba, że nie sposób zasadnie kwestionować

miarodajności opinii wydanej przez biegłych ze Szpitala (...) przy Areszcie Śledczym we W. z powołaniem na wyniki opinii nie sporządzanych dla potrzeb postępowania karnego. Biegli opiniujący w postępowaniu karnym mają bowiem świadomość wagi postawionej diagnozy wiedząc, że w znacznej mierze uzależniona jest od niej kwestia, czy to samej odpowiedzialności karnej badanego, czy też jej zakresu. Stąd badania przeprowadzane są ze szczególną wnikliwością i starannością, a w razie potrzeby, tak jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie, są one połączone z szeroko zakrojoną diagnostyką przeprowadzaną w ramach obserwacji sądowo – psychiatrycznej. Tym bardziej kwestionowania rzeczonej opinii nie można zasadnie opierać na doświadczeniach, relacjach i ocenie osób, nie posiadających zarówno wiedzy specjalistycznej, jak i odpowiedniego doświadczenia zawodowego, tym bardziej jeżeli zważyć, iż biegli ze Szpitala Psychiatrycznego przy Areszcie Śledczym we W. wskazali, że oskarżony B. Ł. z uwagi na cechy zaburzonej osobowości, postawę manipulacyjną, agrawacyjną w zakresie zdolności intelektualnych, może sprawiać wrażenie osoby upośledzonej intelektualnie. Odnosząc się natomiast do opinii wydanej przez biegłych z „(...) Specjalistyczny Zakład Diagnostyki i Lecznictwa Ambulatoryjnego wskazać trzeba, że w ustnej opinii uzupełniającej (k. 1175 – 1176, t. VI), biegli ci wskazali, że stwierdzili u oskarżonego B. Ł. upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim wyłącznie na podstawie własnych badań (testu Wechslera), ale nie mieli

<p>pewności jaki jest faktyczny poziom funkcjonowania intelektualnego oskarżonego, dlatego między innymi skierowali go na obserwację sądowo – psychiatryczną. Nie postawili zatem kategorię diagnozy odnośnie upośledzenia umysłowego oskarżonego z uwagi na jego postawę agrawacyjną i dlatego został on skierowany na obserwację. Zatem finalnie opinia ta nie pozostaje w sprzeczności (w opozycji) z opinią wydaną przez biegłych ze Szpitala Psychiatrycznego przy Areszcie Śledczym we W..</p> <p>Stąd podniesiony zarzut uznać trzeba za chybiony.</p>		
Wniosek		
Ogólny wniosek apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.		
3.7.	Zarzut z punktu 3 apelacji obrońcy oskarżonego B. Ł..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wobec kategorię wniosków opinii wydanej przez biegłych psychiatrów ze Szpitala		

<p>Psychiatrycznego przy Areszcie Śledczym we W., której z powodów omówionych wyżej przyznano walor miarodajności, podniesiony zarzut w zakresie, w jakim kwestionuje on uznanie, że oskarżony B. Ł. nie działał w stanie niepoczytalności, czy też poczytalności ograniczonej w stopniu znacznym, uznać trzeba za chybiony.</p> <p>Jednocześnie, wobec zakwestionowania przez biegłych występowania u oskarżonego B. Ł. upośledzenia umysłowego, za bezzasadne uznać trzeba twierdzenie apelującego, że działanie wspólnie i w porozumieniu jest poza zasięgiem intelektualnym B. Ł., tym bardziej w sytuacji, gdy Sąd I instancji słusznie uznał, że czyn, którego dopuścili się B. Ł. i M. P. nie został przez nich uprzednio uzgodniony i zaplanowany, lecz cechował się zamiarem nagłym, zaś porozumienie pomiędzy oskarżonymi miało charakter konkludentny.</p>		
Wniosek		
Ogólny wniosek apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.		
3.8.	Zarzut z punktu 2 apelacji obrońcy oskarżonego B. Ł..	# zasadny # częściowo zasadny

		# niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na ustalenie, który z oskarżonych, czy też obaj razem, dokonali polania odzieży pokrzywdzonego substancjami łatwopalnymi. W szczególności było to spowodowane tym, iż obaj oskarżeni takiemu zachowaniu zaprzeczali. W sytuacji jednak, gdy z opinii toksykologicznej w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że na odzieży pokrzywdzonego (kurtce, koszulce, spodniach i butach), stwierdzono obecność mieszaniny substancji łatwopalnych i jednocześnie za w pełni prawidłowe uznać przyjęcie, że sprawcy działali wspólnie i w porozumieniu, w tym oskarżony B. Ł. podjął nieskuteczną próbę podpalenia odzieży pokrzywdzonego P. L., to brak precyzyjnych (niemożliwych do osiągnięcia) ustaleń w wskazanym zakresie pozostaje bez znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego B. Ł. za przypisany mu czyn.		
Wniosek		
Ogólny wniosek apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.		
3.9.	Zarzuty z punktów 4, 5 i 6 apelacji obrońcy oskarżonego B. Ł..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Odnosząc się do tych zarzutów w pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wysokości zadośćuczynienia, poza absolutnie wyjątkowymi sytuacjami, nie mierzy się stanem majątkowym sprawcy krzywdy, ani tym bardziej wiekiem uprawnionego, a wyłącznie rozmiarem doznanej przez pokrzywdzonego krzywdy, wobec której kwota przyznana tytułem zadośćuczynienia spełniać winna kryterium odpowiedniości. Stąd zarówno podniesiony zarzut, jak i argumentacja powołana w jego uzasadnieniu, są chybione. Warto w tym miejscu przypomnieć, że Sąd Apelacyjny, uznając zasadność zarzutów podniesionych w apelacji prokuratora oraz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, nie tylko nie uznał kwoty zasądzonej zaskarżonym wyrokiem tytułem zadośćuczynienia za zawyżoną, ale wręcz przeciwnie uznał ją za zbyt niską i kierując się względami omówionymi w ramach ustosunkowania się do apelacji prokuratora i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej kwotę tą podwyższył do 100.000,00 złotych od każdego z oskarżonych.</p>		

Również wymierzona oskarżonemu B. Ł. kara 25 lat pozbawienia wolności nie stanowi kary rażąco niewspółmiernej w aspekcie rażącej surowości. Wszystkie te okoliczności, na które powołuje się obrońca, zadecydowały o tym, że Sąd Apelacyjny nie uwzględnił zarzutów i wniosków apelacji prokuratora oraz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, którzy domagali się wymierzenia oskarżonemu B. Ł. kary dożywotniego pozbawienia wolności. Jednocześnie okoliczności te nie mogą być przeceniane i uzasadniać obniżenia kary wymierzonej oskarżonemu. Zważyć bowiem trzeba na zachodzące po stronie oskarżonego okoliczności obciążające. Mianowicie, dopuścił się on popełnienia przypisanego mu czynu z błahego powodu, albowiem żadna zniewaga, nie może uzasadniać, nawet w odczuciu powszechnym, daleko idącej agresji, a tym bardziej zabójstwa. Zachowanie oskarżonego przybrało od razu drastyczne formy, a później eskalowało, aż do próby, z jego strony nieskutecznej, podpalenia odzieży pokrzywdzonego, który nie mógł się już nie tylko bronić, ale nawet czynności tej się przeciwstawić, czy też zapobiec skutkom. Należy w tym miejscu podkreślić, że oskarżony B. Ł. (co wynika z tych jego wyjaśnień, którym Sąd I instancji zasadnie przydał walor wiarygodności), miał pełną świadomość, że w momencie podpalania odzieży pokrzywdzony P. L. żył, co wskazuje na pogardę już nie tylko dla życia ludzkiego, ale także dla elementarnej godności drugiego człowieka. Jednocześnie los pokrzywdzonego, w tym jego cierpienia, były oskarżonemu całkowicie obojętne. W tych warunkach oskarżony B. Ł.

nie tylko wymaga długotrwałej izolacji od społeczeństwa, albowiem na chwilę obecną przy takiej postawie i tak ukształtowanym systemie wartości niewątpliwie zachodzi potrzeba chronienia przed nim społeczeństwa, ale także długotrwałych oddziaływań resocjalizacyjno – wychowawczych, które w przyszłości rokują nadzieję na wdrożenie go do poszanowania porządku prawnego i pożądanego funkcjonowania w społeczeństwie. W tych warunkach wymierzona oskarżonemu karę uznać trzeba za adekwatną i sprawiedliwą, a przez to nie noszącą cech rażącej niewspółmierności, zwłaszcza jeżeli zważyć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem kara rażąco niewspółmierna to wyłącznie taka kara, której nie da się zaakceptować z powodu różnicy o randze zasadniczej, wręcz „bijącej w oczy” pomiędzy nią, a karą sprawiedliwą (zob. m.in. wyrok SA w Krakowie z 14.09.2005r., II AKa 165/05, KZS 2005/10/32; wyrok SA w Krakowie z 14.10.2008r., II AKa 132/08, KZS 2008/11/64), a taką karą, w świetle popełnionego czynu, pomimo swej surowości, kara wymierzona oskarżonemu B. Ł. z pewnością nie jest.

Wniosek

Wniosek o złagodzenie wymierzonej kary pozbawienia wolności.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

4.1.

Działając w oparciu o przepis art. 440 kpk, Sąd Apelacyjny w miejsce wymierzonej oskarżonemu M. P. przez Sąd I instancji kary dożywotniego pozbawienia wolności, orzekł karę 25 lat pozbawienia wolności z zastrzeżeniem, że będzie się mógł ubiegać o warunkowe zwolnienie nie wcześniej niż po odbyciu 20 lat pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny uznał bowiem, że kara wymierzona oskarżonemu M. P. za przypisany mu czyn, jawi się jako kara rażąco niewspółmiernie surowa, a przez to utrzymanie wobec M. P. tego rozstrzygnięcia i w konsekwencji wyroku w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe.

Jak już wskazano w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzutów podniesionych w apelacjach prokuratora i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, karę dożywotniego pozbawienia wolności wolno orzekać tylko wówczas, gdy brak w sprawie jakichkolwiek okoliczności łagodzących, a wzgląd na charakter sprawcy i jego szczególne społeczne właściwości każe wnosić, że żadna inna kara nie uchroni przed nim społeczeństwa. Taka sytuacja w odniesieniu do oskarżonego M. P. nie ma miejsca. Zważyć bowiem trzeba, że jakkolwiek oskarżony M. P. był dotychczas ośmiokrotnie karany, to jednak żadne ze skazań nie obejmowało przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu, w tym także i takiego czynu, w którym wskazane wartości stanowią tzw. oboczny przedmiot ochrony. Tak więc, jakkolwiek dotychczasowe postępowanie oskarżonego M. P. świadczy o głębokim braku poszanowania dla porządku prawnego, w tym w szczególności poszanowania dla cudzego mienia, to jednak jego przestępcza aktywność nie była skierowana przeciwko najwyższym wartościom chronionym prawem, co powoduje, że nie zachodzi potrzeba trwałego, bezwzględnego chronienia przed nim społeczeństwa, a wyłącznie długotrwałej izolacji, w ramach której możliwe będzie poddanie go działaniom resocjalizacyjnym, rokującym perspektywy na wdrożenie go do przestrzegania porządku prawnego. Niemniej stopień demoralizacji

	<p>oskarżonego, wyrażający się nie tylko w jego dotychczasowej karalności, ale także w sposobie życia, powoduje, iż niezbędnym jest jego długotrwała izolacja od społeczeństwa, także ze względów prewencyjnych. Sąd, Sąd Apelacyjny zastrzegł, że oskarżony będzie się mógł ubiegać o warunkowe zwolnienie nie wcześniej niż po odbyciu 20 lat pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu Apelacyjnego tak ukształtowana kara jest adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak i do warunków i właściwości osobistych oskarżonego, nadto zaś czyni zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Jak wyżej.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, poza zmianami wskazanymi wyżej.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powodem utrzymania wyroku we wskazanym zakresie był brak podstaw do jego wzruszenia w tej części. .	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w sposób wskazany w punkcie 1 i w konsekwencji w punkcie 2 wyroku sądu odwoławczego.	

Zwiężle o powodach zmiany	
Powody, dla których Sąd Apelacyjny zmienił wyrok we wskazanym zakresie zostały omówione w sekcjach 3.5. i 4.1.	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Punkty 4, 5 i 6.	Sąd Apelacyjny, stosownie do dyspozycji art. 627 kpk, zasądził od oskarżonych na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwoty po 720 złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym, stosownie do obowiązujących przepisów orzekł o zwrocie kosztów obrony z urzędu oskarżonego M. P. w postępowaniu odwoławczym, z uwagi na wymiar kar orzeczonych wobec obu oskarżonych zwolnił każdego z nich od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania odwoławczego, natomiast w przypadku oskarżycielki posiłkowej rozstrzygnięcie to oparte zostało na zasadach słuszności.

7. PODPIS
SSA Rafał Doros SSA Piotr Filipiak SSA Wojciech Kopczyński SSA Marcin Schoenborn SSA Wojciech Paluch

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Rejonowy w Będzinie.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	Prokurator zaskarżył wyrok wobec oskarżonego B. Ł. w części dotyczącej	

ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcia o karze i o środku kompensacyjnym, natomiast wobec oskarżonego M. P. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej B. L..
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej zaskarżył wyrok co do oskarżonego B. Ł. w zakresie orzeczonej

ustalenie, którego dotyczy apelacja	kary i zadośćuczynienia, natomiast co do oskarżonego M. P. w zakresie orzeczonego zadośćuczynienia.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.13. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	3
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. P..
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	Obrońca oskarżonego M. P. zaskarżył wyrok w całości.

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.14. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	4	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego B. Ł..	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Obrońca oskarżonego B. Ł. zaskarżył wyrok w całości.	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana